

Turinys

« 2009 sausis »						
Pr	A	T	K	Pn	Š	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Dienos naujienos

Lietuvoje
Lietuviai svetur
Nusikaltimai ir nelaimės
Užsienyje
Kaimo naujienos
Mokslas
Ekologija ir gamta
Sveikata
Jaunimo sodas
Pikantiškos naujienos
Vox Populi
Dienos citata
Dienos vaizdelis
Orai

Nuomonių ringas

Lietuvos pjūvis
Politiko akimis
Be sienų
Apžvalgininkai

Verslas

Energetika
Verslo naujienos
Nekilnojamasis turtas
Transportas
Media
IT verslas
Rinkos
Teisė

Sportas

Cempionų lyga
Eurolyga
Krepšinis
Futbolas
F-1
Auto ir motosportas
Kitos sporto šakos

Pramogos

Lietuvos žymybės
Užsienio žvaigždės
Kinas
Muzika
Eteris
Per šventes namie nebūsiu
Miesto ritmai
Kultūros parkas
Žaidimai

Apie patį svarbiausią meną

Olegas Lapinas, www.DELFI.lt
2005 balandžio mėn. 13 d.
10:32

Nusiųsti

Informuokite redaktorius apie įžeidžiančius komentarus ir klaidas

Skaityti komentarus (95)

Versija spausdinimui

DELFI

Pasklidus kalboms, kad "Lietuvos" kino teatras žada uždaryti, žmonės ėmė rinktis jo gelbėti. Kaip mat pasirodė roko grupės, filmo vertinimo bilietukai, ir svarbiausia - publika, publika, publika. Žmonių nuotaika buvo beveik tokia, lyg jie gelbėtų Lietuvą. O jie iš tiesų gelbėjo "Lietuvą", tik kino teatrą.

Taip, čia tik kinas. Kinas, kurį parodė mums "Kino pavasaris", ir kinas, kurį rodo ir rodys mums kino ir pramogų centrai. Didžiulės eilės prie "Lietuvos" kino teatro ne tik parodė, kad žmonės godžiai domisi geru europietišku ir Azijos kinu. Kada dar salėje buvo stovinčių ir ant grindų sėdinčių žmonių? O kokiame Holivudo filme dar pasigirdavo po seanso plojimų - ar prisimenate?..

Įdomu tai, kad toks interesas nėra tiesiog vartotojiško skonio kaprizas. Nėra taip, kad tiesiog "europiečių kinas numušė amerikietiško kino paklausą". Labai netikėtai "Lietuvos" kino teatro likimas tapo pretekstu parodyti savo pilietinę poziciją. Ir tai labai įdomu, nes kasdienybėje mums atrodo, kad pilietiško nebėliko nuo Sąjūdžio laikų. Kad tapome vartotojais. O, pasirodo, netapome.

Reklama

Štai dabar rinkodaros specialistams reikia pagalvoti.

Aha, galbūt, čia žmonės irgi suvartojo, tik truputį pakeitė produktą? Gal mums produktą geresnės kokybės pateikė? Gal tai tiesiog tokie geidžiamiausi filmai pasipylė?

Na, jau ne. Holivudas daro viską, kad atsižvelgtų į mūsų skonį iš anksto ir jį suformuotų. Pagal pajamas "Šrekas-2", "Žmogus-voras" ir panašūs filmai yra viršūnėse. Jų reklamos dar prieš pusmetį pasirodė. Kaip visuomet - ir spaudoje, ir ant plakatų, ir lygiagrečiai buvo išleisti kompiuteriniai žaidimai, o podraug ir žaisliukai "Mc Donald's" restoranuose.

Reklama, kaip visuomet, buvo nepriekaištinga. Vizuali, spalvota, orientuota į žiūrovo pasąmonę. Apie festivalinius filmus daug kas sužinojo tik stovėdamas eilėje prie kasos. Kai kažkoks vaikas išdalino nedideles knygutes su aprašymais. Nelabai išvaizdžia knygutes, atkreipkite dėmesį.

Na, tai viskas aišku! Holivudas orientuojasi į vaikus ir paauglius. Jiems ir reklama, ir "Happy meals", ir kompiuteriniai žaidimai skirti. O festivaliniai filmai - jie suaugusiems...

Tačiau pažiūrėkite į festivalio žiūrovų amžių - žiūrovai iki aštuoniolikos - daugiau nei pusė. Moksleiviams patiko. Nors jiems niekas prieš tai nerodė nei žaisliukų, nei reklamos apie Azijos kiną. Ir kompiuterinio žaidimo irgi nerodė.

O gal "Lietuvos" kino teatras labiau pritraukia žiūrovus savo aptarnavimu?

Tada produktas skiriasi tikrai ne "Lietuvos" naudai.

Jei jūs nueinate į "Coca-Cola Plaza" ar "Akropolio" kino sales, jūs pasitinka: keturios- penkios mielos kasininkės; patogią sistemą, kai ekrane matai savo renkamas vietas; žaidimo automatai, picerija, kukurūzų ir kolas bufetas su pora pardavėju, saldainių kokių penkiolikos rūšių; keletas minkštų salių su vibruojančiomis kėdėmis; "Kino klubo" kortelės su nuolaida.

O "Lietuvos" kino teatre?

Viena- kartais dvi kasininkės su atsakymu " eikite į kitą salę"; Viena bufeto pardavėja su nuovargio veide išraiška; Ir...

Viskas.

Ir dar išankstinėje eilėje į "Lietuvos" kasą teko stovėti 1,5- 2 val. Tai tik tarybinių laikų nežinančios panelės bandydavo apeiti eilę mielai besišypsodamos. "Atleiskite, man reikia išvykti, ar neužleistumėt į priekį?" Tarybinę eilų mokyklą išėję žmonės tvirtai atsakė: ne. Visiems reikia išvykti. Ir, kaip ir anuomet, pasigirdo murmėjimas: eisiu skūstis - kodėl nepastato dar vieno stalo ir nepasodina dar vienos kasininkės? Ir, kaip anuomet, niekas niekur nėjo. Laukė savo eilės, tarsi būtų ko išbadėję.

Aha, pasakys rinkodaros specialistai. Jie buvo išbadėję gerų kino meistrų darbų. Vardai daug ką paperka, žinome mes tas gudrybes.

Tačiau, palaukite, devyniasdešimt procentų festivalio režisierių mūsų publikai visai nežinomi. Iš kino mėgėjų žinomų buvo tik Kim Ki Dukas, Vong Karvajus, Winterbottom ir, galbūt, Schlöndorff. Oėjo žiūrėti viską, tarsi žinodami, kad neapsiriks.

"Coca-Cola Plazoje" ir "Akropolyje" kaip tik daugiau žinomų pavardžių - ir dauguma, gal išskyrus japono Takeši Kitano ir prancūzo Žane, holivudiškos.

Na štai kame reikalas - tai susiję su persisotinimu amerikietišku kinu. O galbūt - su bendra europiečių tendencija kritiškai žiūrėti į JAV kultūrą?

Na lyg ir panašu. Ir vienas iš filmų - "Super Didelis aš" - kaip tik kritikuoja "Mac Donald's" siūlomą maistą. Kaip tik filmo herojus per mėnesį persisotina bulvytėmis, mėsainiais ir kola taip, kad po to metus reikia svorį numetinėti. Ir netgi vemia pro langą, tačiau be šio maisto jau ima blogai jaustis, išsivysto priklausomybė. Kažkokia tolima aliuzija čia į JAV kultūrą apskritai jaučiasi. Ir, kas įdomiausia, iš pačių amerikiečių pusės. Tai ją "plastmasiniu rojumi" pavadina, tai politikos Artimuosiuose Rytuose nepalaik, tai savo prezidento machinacijas demaskuoja, tai dar ką nors.

Kodėl mums brangūs amerikiečiai? Kad viskas pas juos didžiausia ir moderniausia - nuo pastatų iki kariuomenės. Brangūs savo laisvės ir demokratijos idėjomis. Vartotojišku rojumi. Ir veiksmo filmais su specialiais efektais. O visai ne savo ironiška, estetiška ir paradoksiška pažiūra į mus, į pasaulį, ir save patį, kuris Europoje gimė ir į Aziją persikėlė. Jei prisiminite, kas XX amžiuje pokario metais kūrė filosofijos pagrindus? Prisiminsite kelias pavardes - jos greičiausiai bus prancūziškos.

Galbūt taip ir turi būti? Ir pats svarbiausias menas - kinas- staiga ėmė ir parodė, kad mes dar ir šiaip mėgstame pasaulį - ne taip, kaip gurmanas mėgsta sumuštinį. O taip, kaip... na tarkime, saulėtekį ar paukščio giesmę.

Griežtai draudžiama DELFI paskelbtą informaciją panaudoti kitose interneto svetainėse, tradicinėse žiniasklaidos priemonėse ar kitur arba platinti mūsų medžiagą kuriuo nors pavidalu be sutikimo, o jei sutikimas gautas, būtina nurodyti DELFI kaip šaltinį.

Straipsnių komentarai

Vardas

El. paštas (nerodomas)

DELFI neredaguoja komentarų ir už juos neatsako. DELFI pasilieka teisę pašalinti tuos skaitytojų komentarus, kurie yra nekultūringi, pasirašyti kito asmens vardu, nesulysę su tema, reklamuoją, kursto nelegaliems veiksams ar kitaip pažeidžia įstatymus. Už komentarus tiesiogiai ir individualiai atsako juos paskelbę skaitytojai, kurie gali būti patraukti baudžiamojon, administracinėn ar civilinėn atsakomyben už žemeizikiškus, viešųjų ar privačiųjų asmenų garbę ir orumą įžeidžiančius, tautinę ar kitokią neapykantą, skatinančius teiginius, smurtu kurstymą, raginimus nuversti teisėtą Lietuvos valdžią bei kitokius neteisėtus veiksmus. DELFI bendradarbiauja su teisėsaugos institucijomis ir jų prašymu suteiktus duomenis apie skaitytoją, paskelbusį įstatymus pažeidžiantį komentarą, informuokite redaktorius apie netinkamus komentarus.

Dienos vaizdelis

daugiau (35)

